

primljene publikacije

ACTA ECCLESIASTICA SLOVENIAE, br. 24, Inštitut za zgodovino Cerkve pri Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani, Ljubljana 2002, 702 str.

Br. 24 AES (2002) posvećen je životu i diplomatskoj djelatnosti slovenskoga svećenika Lamberta Ehrlicha (1878.-1942.) U prvom dijelu, koji je pripremila Marija Vrečar (str. 15.-640.), po prvi puta u cijelosti se objavljuje Ehrlichova rasprava o diplomatskoj borbi za slovenske granice nakon prvoga svjetskog rata nasovljenu *Pariška mirovna konferenca in Slovenci 1919/20*. U tom radu Ehrlich je sudjelovao kao vještak iz Koruške. Objavlivanje rasprave, nastale dvadesetih godina prošloga (20.) stoljeća, bilo je odloženo iz obzira prema tada još živućim ljudima i drugih obveza koje su L. Ehrlicha spriječile da upotpuni samu raspravu. Nakon autorove nasilne smrti mjeseca svibnja 1942. i preuzimanja vlasti od strane komunista u Sloveniji 1945. njegovi su učenici tekst rasprave, natipkan na mašini, odnijeli u inozemstvo. U reviji se nalazi otisnuta i Ehrlichova javnosti nepoznata spomenica koju je po narudžbi ljubljanskoga biskupa Grgura Rožmana sastavio za Vatikan 14. travnja 1942, u kojoj se vrlo oštro kritizira talijanska olupaciona vlast i naglašava briga za preživljavanje Slovenaca. U drugom dijelu (str. 641-688), u prilogu Metoda Benedika *Lambert Ehrlich za slovenski narod*, govori se o Ehrlichovim koruškim spisima, prikazujući nam čovjeka koji je smjelo stao u obranu svojega (slovenskoga) naroda, te se s istom odlučnošću odupro i komunističkoj revoluciji, a u početku Drugoga svjetskoga rata i okupatorima.

ANALECTA BOLLANDIANA, Revue critique d'hagiographie – A journal of critic hagiography, sv. 120, br. 1 i br. 2 od 2002, izd. Société des Bollandistes, Bruxelles, 2002.

Ova poznata katolička udruga koja prikuplja građu za kritičko izdanje *Acta Sanctorum* (Životi svetaca) i druga učena hagiografska djela, u prošlogodišnjem 120. svesku svojega glasila objavljuje 30 zanimljivih hagiografsko-liturgijskih članaka. Čitateljima CCP revije skrećemo pozornost na prikaz knjige Stanka Andrića *Čudesna svetog Ivana Kapistrana* (str. 196-197).[f1]

BURIĆ T. – ČAČE S. – FADIĆ I., *Sveti Juraj od Putalja*, izd. Muzej hrvatskih arheoloških spomenika Split, Katalozi i monografije 12, Split 2001., 324 str.

Monografija pod gornjim naslovom predstavlja arheološku obradu lokaliteta Putalj u Kaštel-Sučurcu s crkvom Sv. Jurja. Opširnija istraživanja tog lokaliteta obavljena su dvadesetih godina 20. stoljeća pod vodstvom don Frane Bulića i Ljube Karamana kada je obav-

ljeno istraživanje jednog segmenta srednjovjekovnog groblja i ostataka arhitekture oko današnje crkve. Povod tim radovima bila je proslava tisućite obljetnice hrvatskoga kraljevstva (925.-1925.) u sklopu koje je ruševna crkva temeljito popravljena, a pred njom i s njezine južne strane obavljena su (1926.-1927.) manja iskopavanja. Nakon toga (1929. g.) bila su u planu nova istraživanja i dovršenje uređenja crkve, ali to, nažalost, nije ostvareno. Sve do 80-tih godina prošloga stoljeća bilo je dosta dugo zatišje gledom na Putalj, kada je Muzej hrvatskih arheoloških spomenika uvrstio spomenuti lokalitet u svoj dugoročni istraživački program i 1988. pristupio sustavnim istraživanjima, koja su dovršena 1995. godine. Danas je lokalitet Putalj s crkvom Sv. Jurja dolično uređen, a okoliš crkve obogaćen arheološkim ostacima konzervirane arhitekture i omeđen ogradnim zidom s pristupnim stepenicama sa sjevera. Crkva Sv. Jurja također je dolično uređena i osposobljena za vjerske obrede, a okolni prostor za ophodnju procesije. O svemu tome i brojnim drugim zahvatima i radovima na lokalitetu Putalj može se pročitati na stranicama ove monografije.

DRLJO Mato, *Obnova redovne crkvene hijerarhije u Bosni i Hercegovini i pitanje pravnog uređenja župa (1881-1883)*. Povijesno-pravni rad na temelju neobjavljenih dokumenata, izd. Vrhbosanska katolička teologija, Studia Vrhbosnensia 12, Sarajevo 2001., 279. str.

Papa Lav XIII. bulom *Ex hac augusta* od 5. srpnja 1881. papa Lav XIII. uspostavlja u Bosni i Hercegovini redovnu crkvenu hijerarhiju. Ustanovljena je nova crkvena pokrajina koju sačinjavaju bosanska biskupija, ustanovljena još u drugoj polovici XI. stoljeća, sada uzdignuta na naslov nadbiskupije, te nove biskupije sa sjedištima u Banjaluci i Mostaru. Obnovom redovne hijerarhije Sveta Stolica je željela, piše autor u uvodu knjige, pastoralnu skrb u Bosni i Hercegovini povjeriti prvenstveno biskupijskom svećenstvu, dok su franjevci htjeli zadržati sve župe kojima su do tada upravljali pozivajući se na pravo patronata na te župe. Međutim, prvi sarajevski nadbiskup Josip Stadler zahtijevao je da kao ordinarij može slobodno podjeljivati župe u svojoj biskupiji bilo dijecezanskim bilo redovničkim svećenicima, čemu su se usprotivili franjevci. Tako je nastao spor između nadbiskupa Stadlera i poglavara franjevačke provincije, u čijem su rješavanju sudjelovale ne samo stranke u sporu nego i general franjevačkoga reda, austrijske vlasti i Sveta Stolica. Velik dio prethodnih radova o ovom pitanju temeljio se uglavnom na bečkim arhivima, arhivima pojedinih biskupija i franjevačkim arhivima. U pripremanju ove knjige autoru je išla u prilog sretna okolnost što je Sveta Stolica otvorila za javnost svoje arhive. Tako je autor knjige posegnuo za dokumentima sačuvanim u arhivu Kongregacije za izvanredne crkvene poslove. Autor se obilno koristio i arhivom sarajevske nadbiskupije, objavljenim dokumentima iz Državnog arhiva u Beču i korisnom bibliografijom za bolje upoznavanje problematike o kojoj piše.

Nakon predgovora (str. 5-6), sadržaja (str. 7-10), kratica (str. 11-12), bibliografije (str. 13-24) i uvoda (str. 25-27) slijedi prvi dio knjige (str. 29-59) u kojem je prikazana povijesna pozadina ovoga pitanja. O obnovi redovne crkvene hijerarhije u BiH i uspostavi nove

crkvene pokrajine govori se u drugom dijelu knjige (str. 61-89). Vrlo osjetljivo pitanje predstavljalo je uređenje župa nakon obnove redovne hijerarhije u BiH. Za rješenje toga pitanja papa Lav XIII. naredio je izdavanje dekreta *Cum providentia*, u kojem se govori u III. poglavlju (str. 91-107.). Dekretom *Cum providentia* nije se konačno riješilo pitanje župa jer je s tim dokumentom franjevcima dana mogućnost da Svetoj Stolici podastru specijalna prava na župe. Stoga se u četvrtom poglavlju (str. 109-129) govori o Stadlerovom pokušaju da se dogovori s franjevcima oko podjele župa. U petom poglavlju (str. 131-149) obrađuju se specijalna prava na župe kako ih je izložio provincijal Bosne Srebrne fra Ilija Čavarović 25. studenoga 1882. godine. Uz provincijalove dokaze da franjevci imaju specijalna prava na župe, u ovom poglavlju knjige obrađuju se također generalove intervencije u obranu tih prava. Nakon što je provincijal Čavarović predočio argumente na osnovu kojih franjevcima pripadaju sve postojeće župe u Bosni, nadbiskup Stadler također se obraća Svetoj Stolici osporavajući franjevcima pravo na župe i prilaže dokaze, koje potpisuju svi kanonici Vrhbosanskog kaptola. Tako se u VI. poglavlju knjige (str. 151-165) govori da franjevci ne mogu dokazati specijalna prava na župe, da je u interesu samih franjevaca da ustupe župe ordinarijima, podastire se Stadlerov prijedlog za rješenje toga pitanja i donosi se Stadlerov prijedlog za podjelu župa. U posljednjem (sedmom) poglavlju (str. 167-188) autor razlaže kako je Sveta Stolica, nakon što je primila argumente kojima su franjevci branili svoja prava na župe i Stadlerove argumente kojima ta prava opovrgava, odvagula te argumente i kakvu je odluku donijela o tom spornom pitanju. Na kraju knjige (str. 189-198) slijede autorove zaključne misli, dodatak od devet dokumenata (str. 201-270), kazalo mjesta (str. 271-274) i imena (str. 275-279).

EUROPA ORIENTALIS. Studi e Ricerche sui Paesi e le Culture dell'Est Europeo, XX (2001.), 2, str. 1-370.

Zbornik zanimljivih radova o kulturnoj, političkoj i religioznoj povijesti slavenskih naroda iz pera slavenskih i talijanskih autora.

IKIĆ Niko, *J. J. Strossmayer i crkveno, kulturno i nacionalno jedinstvo*, izd. Vrhbosanska katolička teologija, Biblioteka »Radovi« knj. 4, Sarajevo 2002, 276 str.

Život i djelo đakovačkoga biskupa Josipa Jurja Strossmayera bili su često jednostrano i neobjektivno prikazivani. Optuživalo ga se zbog nedostatka čiste hrvatske nacionalne svijesti jer je on iz bojazni od germanizacije, mađarizacije i talijanizacije hrvatske kulture nastojao očuvati i utvrditi hrvatski identitet približavanjem južnoslavenstvu. Ovo posve pristrano mišljenje bilo je produbljeno i iskrivljeno se širilo osobito nakon prvoga svjetskog rata kada je po prvi puta došlo do državno-političkog zajedništva većeg dijela južnih Slavena u okvirima dviju Jugoslavija. Biskupa Strossmayera pokušava se sustavno prikazivati kao oca političko-državnog jugoslavenstva što je posve suprotno njegovom hrvatstvu.

Strossmayerov lik u knjizi se prikazuje pod povijesnim i teološko-eklezijalnim vidom. Kada je riječ o njegovu hrvatstvu autor knjige osvjetljuje one činjenice koje nedvojbeno pokazuju da je Strossmayer bio potpuno nacionalno svjestan Hrvat sa slavenskom dušom,

da je iskreno volio svoju vjeru i domovinu, da su za njega hrvatstvo i južnoslavenstvo dvije različite stvari te da ih je u svoje vrijeme mogao spajati prvenstveno na kulturnom polju a da one ostanu istovremeno nerazdvojne i nepomiješane. Radi objektivnosti valja istaknuti da biskup Strossmayer svoje hrvatstvo pokazuje i potvrđuje svojim brojnim nenadmašivim kulturnim doprinosom diljem Hrvatske, posebice u izgradnji temeljnih hrvatskih institucija, Sveučilišta i Akademije. O svim tim stvarima autor piše u prvom i drugom dijelu knjige (str. 7-142).

O Strossmayerovom pak teološko-ekleziološkim stavovima govori se u drugom dijelu (str. 143-243). Valja podsjetiti da Strossmayer nije bio profesor ekleziologije, nije napisao ekleziološke knjige i priručnike i nije razvijao u strogom smislu riječi sustavnu teologiju o Crkvi, ali je živio i djelovao u Crkvi i za Crkvu. Puno govori i piše o Crkvi općenito, o papi i primatu, o crkvenom jedinstvu i o sredstvima na putu do toga jedinstva. To su ključne teološko-ekleziološke teme koje treba, kada se govori o Strossmayerovoj ekleziologiji, dobro proučiti i sustavno prikazati. Zaključne misli o svojem dugogodišnjem istraživanju Strossmayerove osobnosti na njegovu raznovrsnom području djelovanja autor prikazuje na str. 245-246. Nakon toga (str. 247-264) slijede tematska literatura, kazalo osobnih imena (str. 265-274) i sadržaj ove vrlo zanimljive knjige (str. 275-276).

KAČIĆ, Zbornik Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja, Split, g. XXXIV, (2002.), 336 str.

Prošlogodišnji broj zbornika *Kačić* objavljuje sedam izvornih znanstvenih i jedan stručni članak: P. Knezović, *Zbirka »Vetustiora Croatica« u knjižnici samostana u Zaostrugu* (str. 11-161); F. Oreb, *Inventar crkve sv. Dominika u Splitu iz 1579. godine* (str. 163-177); V. Grubišić, *Bribirski molitvenik* (str. 179-218); A. Vukasović, *Hrvatsko-slovačko prijateljstvo i suradnja* (str. 219-240); V. Puževski – J. Markovac, *Stvaralačko djelo uglednoga hrvatskog pedagoga* (str. 241-275); S. Rabar, *Djelo Krešimira Tičića* (stručni članak, str. 277-294); S. Čovo, OFM, *Fra Leonard Bajić* (str. 295-326).

KOVAČIĆ Milivoj, *Mihovil Kolarić: svećenik, kateheta-vjeroučitelj u Koprivnici*, izd. Društvo za povjesnicu Zagrebačke nadbiskupije »Tkalčić«, Zagreb 2003., 93 str.

U monografiji pod gornjim naslovom prikazan je životni put i svestrana djelatnost svećenika i vjeroučitelja Mije Kolarića, koji je rođen u Koprivnici 20. rujna 1880, a za svećenika je zaređen 16. srpnja 1905. u Zagrebu. Službovao je kao duhovni pomoćnik (kapelan) u Pregradi, Posavskim Bregima (gdje je bio i upravitelj župe) i u Pitomači. Krajem 1912. imenovan je vjeroučiteljem-katehetom na pučkoj školi u Koprivnici. Na službu je nastupio početkom 1913. godine. Kroz pune 33 godine, sve do 1945., bio je vjeroučitelj na pučkoj te na šegrtskoj školi i ženskoj stručnoj školi. Odgajao je mladež u kršćanskim vrednotama bogoljublja, čovjekoljublja i domoljublja. Zalaganjem u Hrvatskom pjevačkom društvu »Podravec«. U Hrvatskom obrtničko-radničkom obrazovnom i pje-

vačkom društvu »Domoljub« promicao je društveni život među odraslima u Koprivnici. Ta njegova dugogodišnja djelatnost bila je trn u oku protuhrvatskim vlastima koje su ga 11. lipnja 1945. uhitili i, nakon mjesec dana, 11 srpnja 1945. osudile na smrt. Ta smrtna kazna bila je ublažena osudom na desetgodišnje robovanje. Kao osuđenik Mijo Kolarić je umro u robijašnici Stara Gradiška 7. siječnja 1948. Ova vrijedna monografija izdana je povodom devedesete obljetnice od početka djelovanja katehete Mihovila Kolarića na školama u Koprivnici (1913.-2003.) i popraćena je s tridesetak uspješnih fotopriloga.

PODRAVINA, Časopis za mulidisciplinarna istraživanja, nakladnik »Meridijani«, Samobor, sv. I (2002.) br. 2, Koprivnica 2002, 188 str.

Časopis *Podravina* 2/2002. objavljuje deset izvornih znanstvenih i stručnih članaka koji se odnose na Podravinu: D. Feletar – M. Glamuzin, *Prostorna distribucija zaposlenosti i nezaposlenosti kao pokazatelj diferenciranosti na prostoru Hrvatske* (str. 5-42); J. Vencalek, *Češka Koprivnica i hrvatska Koprivnica – fenomen velikih tvrtki kao izraz lokalnih vrijednosti (genius loci)* (str. 43-53); M. Matica, *Deagrarizacija u razdoblju tranzicije na području Koprivničko-križevačke županije (1991-2002.)* (str. 54-66); I. Penzar – K. Premec, *Meteorološka analiza broja hladnih i mraznih dana u Podravini* (str. 67-75); M. Ferencić – L. Jaković – I. Hemetek-Potroško, *Zaštita okoliša pri proizvodnji prirodnog plina* (str. 76-85); M. Kolar-Dimitrijević, *Podravsko svilarstvo do 1868. godine* (str. 86-98); H. Petrić, *O staroj koprivničkoj trgovini (od 17. do 19. stoljeća)* (str. 99-114); Ž. Holjevac, *Demografske, društvene i gospodarske prilike u Koprivnici i okolici prema zemaljskom popisu iz 1828. godine* (str. 115-127); M. Slukan-Altić, *Hidroregulacije Drave i njezini utjecaji na transformaciju prirodnog i kulturnog pejzaža Podravine* (str. 128-152); I. Kulenović, *Arheološka istraživanja na lokalitetu Oružana u Koprivnici* (str. 153-164). Potom slijede prikazi novih knjiga i časopisa (str. 165-181), vijesti iz uredništva (str. 181-186) i upute suradnicima (str. 187-188).

PRILOZI POVIJESTI OTOKA HVARA, br. XI., izd. Muzej hvarske baštine, Hvar 2002., 328 str.

Prošlogodišnji (XI.) broj časopisa *Prilozi povijesti otoka Hvara* objavljuje četrnaest priloga od prapovijesti arheologije hvarskoga područja do starije i novije religiozne i kulturne baštine otoka Hvara: M. Zaninović, *Uljudbeni temelji hvarske biskupije* (str. 7-31); M. Tomasović, *Hvarska kultura kasnog neolitika i susjedna obala (Uvod u upoznavanje veza između otoka Hvara i Makarskog primorja u razdoblju prapovijesti)* (str. 33-44); N. Vujnović, *Prehistorijsko i antičko razdoblje na području naselja Sućuraj* (str. 45-79); J. Kovačić, *Kasnoantički natpis s Galičnika kod Jelse* (str. 81-90); I. Štambuk, *Zaboravljene proporcije: kanon za izgradnju crkava* (str. 91-109), I. Štambuk, *Kuća Marina Hektorovića pok. Hektora i njegovog sina pjesnika Petra* (str. 111-140); J. Kovačić, *Nepoznato mladenačko djelo Tripuna Bokanića (?) u Starom Gradu* (str. 141-146); M. Kolum-

bić-Šćepanović, "Pieta" iz kapele na groblju u Hvaru (str. 147-154); J. Kovačić, *Obitelj i arhiv Boglić-Božić u Hvaru*, (str. 155-220); S. Dokoza, *Inventar fonda Don Kuzme Vučetića u Državnom arhivu u Zadru*, (str. 221-261); V. Gugić – J. Kovačić, *Posjetitelji hvarškoga franjevačkog samostana od 1896. do 1968. godine*, (str. 263-302); Š. Jurišić, *Književni povjesničar Vice Zaninović*, (str. 303-312); D. Burmas Domančić – J. Kovačić (prir.), *Prilozi hvarskoj bibliografiji*, (str. 313-324); Na kraju časopisa, iz pera J. Kovačića, su dva nekrologa (»in memoriam«) O. Venku Gugiću (str. 325-326) i Marinu Cariću (str. 327-328).

PRILOZI za istraživanje hrvatske filozofske baštine, god. XXVIII, br. 1-2 (55-56), Zagreb, 2002, 274 str.

Prilozi br. 1-2/2002. objavljuju deset priloga iz filologije, filozofije i prirodnih znanosti iz naše starije i novije kulturne prošlosti i recenziju triju nedavno objavljenih knjiga.

RASPRAVE iz hrvatske kulturne prošlosti, izd. Odsjek za povijesne znanosti Zavoda za povijesne znanosti HAZU, knj. 2, Zagreb, 2002., 356 str.

Knjiga sadrži tri opširne povijesne rasprave. U prvoj od njih, naslovljenoj *Trogirski patricijat u srednjem vijeku* (str. 5-210), Mladen Andreis se dao na proučavanja pitanja veza-nih uz trogirске patricijske obitelji. Naime, rukopisno djelo Jerolima Buffalisa *Giuco d'armi della nobilita di Trau ...* koje sadrži grbove te ponekad i neke temeljne podatke o stotinjak trogirskih plemićkih rodova, poslužilo je F. Heyeru v. Rosenfeldu kao glavni izvor za njegov grbovnik Kraljevine Dalmacije. Budući da spomenuto Buffalisovo djelo sadrži niz netočnih podataka, bilo je neophodno tu stvar ponovno i temeljito proučiti, na što se dao Mladen Andreis i rezultate svoga proučavanja priopćuje u gore spomenutoj raspravi. Tako je omogućena točna identifikacija patricija s osobama navedenim u djelima poovijeasti Trogira i sačuvanoj arhivskoj građi.

Lovorka Čoralić u raspravi *Hvarani u Mlecima /XV.-XVIII. st.* (str. 211-282), na temelju gradiva iz mletačkih arhiva (Državni arhiv i Arhiv Bratovštine sv. Jurja i Tripuna), upozna je nas sa osnovnim sastavnicama iz prošlosti hvarske iseljeničke zajednice u Mlecima od XVI. do XVIII. stoljeća. Posebnu pozornost poklanja povezanosti Hvarana s ostalim hrvatskim sunarodnjacima i njihovoj uključenosti u hrvatsku bratovštinu Sv. Jurja i Tripuna. Osim spomenutoga piše i o neželjenim vidovima prisustva u Mlecima, boravku i o djelovanju istaknutih Hvarana u Veneciji i na Sveučilištu u Padovi.

U trećoj raspravi *Zagrebačko političko novinstvo 1848.-1850. godine* (str. 283-356), Tomislav Markus analizira tekstove zagrebačkih političkih listova 1848.-1850. u Banskoj Hrvatskoj. Istražuje njihove osnovne ideje, proučava programatske orijentacije i koncepcije pojedinih novina, zatim njihov odnos prema osnovnim težnjama hrvatskog političkog pokreta 1848.-1850. i u razdoblju neorganizirane opozicije 1850. godine.

REVUE D'HISTOIRE ECCLÉSIASTIQUE, izd. Université catholique de Louvain, vol. 97 (2002), br. 3-4, str. 791-1220 + 1* – 215*.

RHE 3-4/2002. sadrži više zanimljivih priloga iz crkvene povijesti. Drugi dio časopisa sadrži obilnu bibliografiju vrlo korisnu za znanstveni rad iz teologije i s njome povezanih grana znanosti.

VJESNIK ZA ARHEOLOGIJU I HISTORIJU DALMATINSKU, izd. Arheološki muzej Split, sv. 94 (2001), Split 2002., 459 str.

VAHD sv. 94 (2001) sadrži dvanaest priloga iz arheologije i starije povijesti na tlu Dalmacije. Nakon toga slijede prikazi dviju knjiga (str. 387-396), bibliografija za 2001. godinu (str. 397-429), kronika (str. 431-4457) i prilog (»in memoriam«) o gosp. Patricku Saint-Rochu [f2](str. 438-439).

VRHBOSNENSIA, Časopis za teološka i međurelijska pitanja, god. VI. (2002) str. 269-427, izd. Vrhbosanska katolička teologija, Sarajevo, 2002.

Vrhbosnensia br. 2/2002. objavljuje pet teoloških studija (str. 269-381), dva razmišljanja (refleksije, str. 383-397) dokumente i relacije (str. 399-406) i prikaze četiriju knjiga (str. 407-426).

ZBORNİK Odsjeka za povijesne znanosti Zavoda za povijesne i društvene znanosti HAZU u Zagrebu, vol. 20, Zagreb 2002., 374 str.

Objavljuje osam izvornih, jedan stručni rad i jedno prethodno priopćenje: Z. Ladić, *O nekim oblicima brige za siromašne i marginalne pojedince i grupe u dalmatinskim komunama u kasnom srednjem vijeku* (str. 1-27); A. Nazor, *Granica između Splita i Poljica i splitsko-poljički sukobi u XV. i XVI. stoljeću. (Dio prvi – Izdvajanje Poljica u zasebnu jedinicu i pitanje pripadnosti Primorja tijekom srednjeg vijeka)* (str. 29-57); A. Birin, *Pravni položaj stranaca u statutima dalmatinskih komuna* (str. 59-94); S. F. Fabijanec, *Bilanca (rimanenze) u glavnoj računovodskoj knjizi Ivana i Lukrecije Detrico*

(1520.-1533.), (str. 95-123); I. Jurković, *Raseljena plemićka obitelj za osmanske ugroze: primjer Berislavića de Werhreka de Mala Mlaka*. (Dio prvi – Stjepan Berislavić Vrhrički i Malomlački), (str. 125-164); V. Gamulin Tudjina, *Dominis u pismima suvremenika Fulgentia Micantia u prijevodu Thomasa Hobbesa*, (str. 165-182); L. Čoralić, *Prilog životopisu šibenskog biskupa Karla Antuna Donadonija (1723.-1756.)*, (str. 183-215); T. Luetić, *Korespondencija Šime Ljubića i Franje Račkoga*, (str. 217-268); I. Zvonar, *Nastojanja Ivana Kostrenčića oko poboljšanja statusa knjižničara u Sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu krajem 19. i početkom 20. stoljeća* (str. 269-286). U rubrici »građa« tiskan je izvorni znanstveni rad J. Stipišića *Regesta pergamena iz zbirke obitelji Fanfogna Garagin u Muzeju grada Trogira*. (Dio prvi – Isprave XIII., XIV. i XV. stoljeća) (str. 289-321). Nakon toga, na str. 325-374, slijede »ocjene i prikazi« dvadeset knjiga i časopisa među kojima je i prikaz CCP revije br. 47 (str. 363-366).

Marijan Biškup

AUTORI PRILOGA

BERLJAK, dr. sc. Matija, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu

BERTOŠA, dr. sc. Slaven, Filozofski fakultet u Puli, Sveučilište u Rijeci

BIŠKUP, dr. sc. Marijan, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu

ČORALIĆ, dr. sc. Lovorka, Hrvatski institut za povijest, Zagreb

JELASKA MARIJAN, mr. Zdravka, Hrvatski institut za povijest, Zagreb

KEVO, prof. Mario, Hrvatski institut za povijest, Podružnica Slavonije, Srijema i Baranje, Slavonski Brod

KUDELIĆ, dr. sc. Zlatko, Hrvatski institut za povijest, Zagreb

LADIĆ, dr. sc. Zoran, Odsjek za povijesne znanosti Zavoda za povijesne i društvene znanosti HAZU, Zagreb

MATIJEVIĆ, prof. Margareta, Hrvatski institut za povijest, Zagreb

MATIJEVIĆ, dr. sc. Zlatko, Hrvatski institut za povijest, Zagreb

MUNIĆ, dr. sc. Vesna, Glazbena škola 'Ivan Matetić Ronjgov', Rijeka

POPIĆ, Tomislav, Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb

RAJČIĆ, prof. Tihomir, Split